

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2094/2025
10.07.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Јасмине Симовић, Јелице Бојанић Керкез и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници из радног односа тужиле АА из ..., коју заступа Јелена Митић адвокат из ..., против тужене Основне школе „Чегар“ из Ниша, коју заступа Владимир Младеновић адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 317/2025 од 20.03.2025. године, на седници одржаној 10.07.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 317/2025 од 20.03.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 317/2025 од 20.03.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 3569/2023 од 24.10.2024. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезана тужена да, на име неисплаћене увећане зараде за разредно старешинство у периоду од септембра 2021. закључно са августом 2023. године, исплати тужилци укупан износ од 13.218,01 динар са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног месечног износа до исплате, како је то ближе одређено у том ставу изреке. Ставом другим изреке, констатовано је повлачење тужбе за исплату разлике између тражене и исплаћене плате у периоду од 01.09.2020. до 31.08.2021. године. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да накнади тужилци трошкове парничног поступка од 95.858,00 динара са законском затезном каматом на износ од 81.000,00 динара од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 317/2025 од 20.03.2025. године, одбијена је жалба тужене и потврђена означена првостепена пресуда у ставовима првом и трећем изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са позивом на члан 404. Закона о парничном поступку (посебна ревизија).

Посебна ревизија је, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20, 10/23; у даљем тексту: ЗПП), изузетно правно средство које се због погрешне примене материјалног права може изјавити против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом. О дозвољености посебне ревизије одлучује Врховни суд, ценећи потребу одлучивања о том правном средству због разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је нашао да нису испуњени услови из става 1. овог члана да се дозволи одлучивање о посебној ревизији јер у конкретном случају, узимајући у обзир врсту и природу спора, садржину тражене судске заштите и начин пресуђења нижестепених судова, не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити потреба за уједначавањем судске праксе или новим тумачења права.

Побијаном пресудом потврђена је првостепена пресуда којом је усвојен тужбени захтев и обавезана тужена основна школа да, применом одговарајућих прописа о увећању коефицијента зараде наставнику који је у утуженом периоду обављао и послове разредног старешине, који се има обрачунати не само за часове ефективног рада, већ и код накнаде зараде за време коришћења годишњих одмора, државних празника, боловања и школских распуста, исплати дуговани износ. Тужена уз ревизију није доставила, нити се позвала на одлуке из којих би произилазио закључак о различитом одлучивању судова о истоветним тужбеним захтевима са истим или битно сличним чињеничним стањем и правним основом као у овој правној ствари. Разлози које су нижестепени судови изнели у донетим одлукама почивају на тумачењу и примени права као и у одлукама других судова и Врховног суда у истоверним споровима.

Имајући у виду да правилност утврђеног чињеничног стања није разлог да се дозволи одлучивање о посебној ревизији, као и да нема неуједначене примене права ни потребе за новим тумачењем јасних одредаба примењеног материјалног права, нити за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, одлучено као у став првом изреке, на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према природи тражене правне заштите ова парница спада у парнице из радних односа за које су главом XXIX (чл. 436. до 441) ЗПП прописана посебна правила поступка, с тим што се у из радних односа, ако у одредбама ове главе није другачије прописано, сходно примењују остале одредбе тог закона. Одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је у парницама из радних односа ревизија дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. На остале парнице из радних односа у којима се тужба односи на новчано потраживање, сходно се примењују општа правила поступка и о дозвољености ревизије одлучује у складу са чланом 403. став 3. ЗПП, према коме је ревизија увек дозвољена ако је: 1) то посебним законом прописано, 2) другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака, 3) другостепени суд усвојио жалбу, укинуо пресуду и одлучио о захтевима странака (став

други); а није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела на прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе (став трећи).

Тужбом од 03.11.2023. године ради исплате неисплаћеног увећања означена је вредност предмета спора од 10.000,00 динара, а поднеском од 21.03.2024. године тужба је преиначена на износ од 13.218,01 динар укупно. Како вредност предмета спора у конкретном случају очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни суд оценио да је изјављена ревизија недозвољена и одбацио је ставом другим изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**